

truende Udvikling i Kommunernes Økonomi mere og mere trænger sig paa.

Mindretallet stiller derfor Forslag om, at der nedsættes et Udvalg af 16 Rigsdagsmænd, som paa Grundlag af Kommissionsbetænkninger, Lovforslag og andet Materiale kan gennemarbejde alle disse betydningsfulde Problemer, for at Regeringen derefter kan forelægge og Rigsdagen med større Udbytte og Evne til at bære sit Ansvar kan behandle de Forslag, som maatte fremkomme.

Mindretallet erkender, at den Udvikling, der til Dato har fundet Sted mellem de 3 Hovedstadskommuner, til en vis Grad kan rejse Problemet om en mere eller mindre omfattende økonomisk Fordeling dem imellem, og Mindretallet har derfor ogsaa givet Udtryk for dette ved i sit eget Forslag at angive, at hvis den Lovgivning, der maatte blive Resultatet af det foreslaaede Rigsdagsudvalgs Indstilling, maatte fastslaa, at Beløb skulde ydes, skulde disse Beløb efterbetales fra 1. April 1937 at regne, det samme Tidspunkt, til hvilket Regeringsforslaget træder i Kraft.

Det er fra Regeringspartiernes Side i Udvalget bestemt udtalt, at med Regeringsforslagets Fremsættelse er Spørgsmaalet Indlemmelse skrinlagt, en Udtalelse, Mindretallet er overordentlig tilfreds med. Derimod maa Mindretallet beklage, at Udvalgets Flertal ikke har villet medvirke til en midlertidig Ordning af nogen som helst Karakter, uagtet hverken Ministeren eller Flertallet har kunnet benægte, at den af Regeringen foreslaaede Ordning muligt kan føre til det Resultat, at Skatten i de tilskudgivende Kommuner bliver større, end de er i den Kommune, som modtager Tilskud.

Alene den Omstændighed, at Regeringsforslaget kan føre til en saadan aabenbar urimelig Ordning, maa efter Mindretallets Mening være tilstrækkeligt til, at man foretager den yderligere Undersøgelse af Sagen, som Mindretallet har stillet Forslag om, og at Rigsdagen ikke følger Regeringen i at gennemføre en

Lovgivning, hvis Konsekvenser utvivlsomt ikke i tilstrækkelig Grad kan overskues.

Mindretallet skal endelig henvise til, at der baade af Frederiksberg og Gentofte Kommuner over for det foreliggende Lovforslag er fremsat Ønsker om forskellige Ændringer, men at der ved Udvalgsbehandlingen end ikke har været Mulighed for at opnaa en saglig Behandling af disse. Særlig bemærkes, at man efter Lovforslagets Fremsættelse yderligere har skærpet Kravene over for Gentofte Kommune ved at forkorte den Periode, i hvilken der ydes en Nedsættelse i Tilsvaret, og ved i Slutningen af denne Periode at formindske Nedsættelsen, og dette har yderligere bestyrket Mindretallet i dets Betæneligheder over for Forslaget i den nu foreliggende Skikkelse.

Et andet *Mindretal* (Himmelstrup og Krag) har under denne Sags Behandling saavel i forrige som i indeværende Rigsdags samling været af den Opfattelse, at Behandlingen af Forslaget om den isolerede Udligning mellem de tre Hovedstadskommuner maatte ske i nøje Sammenhæng med Behandlingen af det fælleskommunale Udligningsproblem, saaledes som dette er rejst ved Lovforslaget om en fælleskommunal Udligningsfond. Mindretallet maa derfor kræve, at der forinden nærværende Lovforslags Gennemførelse tilvejebringes en klar Redegørelse for, hvorledes de enkelte Kommuners Tilsvær vil blive for Opnaaelsen af samme skattemæssige Bæreevne i de tre Kommuner, naar Udligningen foretages under eet og ikke som foreslaaet først mellem København og Frederiksberg og derefter paa Grundlag heraf mellem København og Gentofte, idet man alene gennem en samtidig Udligning vil kunne naa til den attraaede helt ligelige Fordeling af den skattemæssige Bæreevne i Kommunerne. Noget alvorligt Forsøg paa at søge denne selve Udligningens Hovedtanke gennemført bedst muligt ved Optagelse af Forhandling om den samtidige Udligning i Stedet for den nu foreslaaede trinvis